

פ: עין משפט
נר מצוה

כח א מ"י פ"ו מ"ל
 יחט הלכה כג פתג
 עשן נא עושי' אה"ע
 פתג קבג טפ"ף י'
 כו ב מ"י שס ט"ז ה"ל כ
 פתג לאזן פג עושי' ע
 אה"ע פתג קטו טפ"ף ג:
 כז ג מ"י שס ט"ז מהלכות
 גירושין הלכה ט"ז פתג
 עשן ג עושי' אה"ע פתג
 קנא:

גליון הש"ס

גמ' ליבטא שקלא נקם.
 ע"י מחסות דיה ע"א
 ופי' ר' טוב' דהו"א ובר
 ר"ם ובר ר"ת גרם לקבץ
 ובר. ענין וז' מבז ע"א
 בעשטות דף מה ע"א
 חריה מאלן דמנתי ואם
 דף ט ע"י חריה מלמחר
 וזהו מהו מנתי ע"י ע"א
 דד ע"י דיה חא שעת
 וכן מהו מוספות שנת
 דף קכב ע"א דיה אטרי
 וכתבת דף מה ע"א חריה
 ג' שאלתי ובעניניה דף י
 ע"י מוספות דיה חלז'
 מוקדשין;

תוספות רי"ד

ויהיה כי ישראל נפסלו
מבנותי מי ודחשני
זה וזה וכן בה נתן
מי התורומה ובתי וכל
המקצות משום קנסא:
מי חאזי לה ודא דבר
מי חולצין דהה ארע
אחיי היא ולא מייבבא
גויה קנסא ואי משום
נשיה דהויא לה גרשה
אחיי רשעא ואחיי גרשה
וה נשעא וה דהיא לא
גרשה אחיי ואי יודשי
מי חולצין דהה ארע
בין דכרי הכי מפרש לה
בכמות: אמר בר רונא
אמר בר רבמי ר' אבהו
אבא חסמין אמרין הלל
כש' מי חולצין מלוי
וכן ולא משע לה מפור
ומתן גרשילאי א' מלוי
כתנא מה ומה לא מלוי
אמר דהכי אמרין בפירקין
ורקסן דבשרים מלכות
ליבנא ולא מלוי עמי
אמר: שאלה ש' ומדין
חסימין לנשיה שבעי שש
רשעא ש' עירי רשע
עירי ששנא מה ומה
מלוי הארע חסל דהיה:
אמר בר אשי אף ש' ארע
תנעא שבעי ש' ש' ש' ש' ש'
ש' עירי ש' עירי תנא
מה ומה לא דהרשים
האלו בה הא טאן קתי
לה אילמא ר' מאיר
יעבידוהי ויגזוהי לא
ש' מ' כהן ארע ש' ארע:
באין לה העריות אסור
דחיותן תרומה חל
הצות תנא אסור
אלו איליות תנא מה
ומה לה הרשים האלו
ה' הכוסא ארע יבטו
החלה תנא נשואה
לאחר נשואתו זו איליות
תנא מה ומה וכל
הרשים האלו בה ש' עירי
העריות אסור דחיותן
מותרות לא ש' עירי
אסור חסימין ש' עירי
מותרות לא ש' עירי
חלה כשמו בעליהן
לא ביום ארע חל
האלו תנא ש' עירי
העריות איליות חל
פילא ש' עירי ש' עירי
אין כשמו ומנא לא

פ:

זו דבר ר"ם אבל חכמים אומרים הוצד כשר. פי' בקונו' דלאסו
מלכות קא' וקשה לר"ם דל"כ פליגי דדרב' יהודה אמר שמואל
דלעיל דאמר חל חכמים אומרים אפי' לא כבז אלא לשם קנטר
שבטעיר הו' רי' מ' מגורשת דמשמע מגורשת ותינשא לכתחילה אע"פ שלא

ונכח לשם מלכות א"כ היאך אנו
 כותבין בנינון לבריאת עולם מה קיי"ל
 ככר באקסור ולידידה אקסור לגרש זו
 לכתחילה ולקפריס דבריה לעיל אמר
 רב יהודה אמר רב קשה דרב אדרב
 ונעטרך לומר דאמרינן מינה אקסור
 דרב ואומר הרב רבי אלחנן דלא קפי
 מידי דבסגור העיר כבר טפי לפי
 שהוא מלכות העיר אלא לשם מלכות
 אחרת אקסור לגרש זו ונדיעבד הולד
 כבר ומשום דר"מ צעי מלכות חסונה
 דאקסור גרש חכמים אומרים אפילו
 קטנר דרב הוא מוגרש כיון דהוא
 מאותה מלכות ועדף מלכות אחרת
 ומה שאנו כותבין לבריאת עולם משום
 דהשחא ליכא שלום מלכות כבך שאפי'
 עובדי כוכבים אינם מונין לשנות מלכים
 ונאכל ביימי חכמים היו בנינון לעומת
 לשנות מלכים כדאמרין גבי פשוט
 (יב"ד דף קסד): מנהגה של אומה זו מלך
 שנה מונין לו ששים פ"י שהיו כותבין
 כן בשטרותיהן וקטור המלך לומר מלך
 הרבה והרב ר' יוסף פ"י דעכשי מלך
 המלכות מקפדת ולהכי לא כתבין
 לשנות מלכים מדע דהא ר"מ מודה
 דכתבו לשם אקסנדרא כבר משום
 דאין מלכות מקפדת ור"מ מפרש
 דלאו לשלום מלכות קאי וז' דברי ר"מ
 אלא אחיה בנזרח וכתב בנעטרך
 אבל לשום מלכות אחרת מותר לגרש
 לו לכתחילה לרצון ולא פליג אדרב
 יהודה לעיל ויגוררשא הייט שפתגא
 זו לכתחילה דאקסור אפי' נכח לשם
 קטנר דוילא בזה מילתא וכל עכן השחא
 שמוחרי לבחור לבריאת עולם דלא וילא
 בזה מילתא כלל דלא מתקנסאם איה
 וקיי"ל כחכמים ואפי' דקסאן כן מלא
 כ"י מאיז מ"מ מדאקסור לעיל ומשום
 שלום מלכות הולד ממזר אין ר"מ
 לעעמייה כ"י וכן בפי"ק (לעיל ה'): משום
 דלא אחר דבזיני נכח ובזני נחתם
 וילא הולד ממזר ומשני א"י
 לעעמייה כ"י משמע דליה הלכתא
 כיומיה והשחא אחי שפיר דקאמר
 דיקא נמי דמוריס חכמים לר"מ בשינה
 שמו ושהם מודלא ערביניה בנדי היה
 בנזרח כ"י דדמיא ליה ומיהו קשה

לפירוש רבינו חס' דלקמן בפרק בתרא (דף פו.) פריך אהיה דשלה
הולך שר היחול לרי"מ אלף לרצון דאחרי הולך שר מאי אישכ' למי
מחבלי אסור לגרש בו * ורבינו חס' גרים לקמן וכן נמצא בפי'
אלף מחבלי אסחריה דהיי' בזהו דמערב: **ישראל** אין ו' מחזיר
גוריון שמה יאחור חלק ו' ונשא ו' וגירש ונמצא ו' מחזיר חלק
לרי"מ דמאי קאמר בסמוך דמיחלפא בנאשה שהלך בעלה למדינת
אלף אישכ' היה גוריה ועוד לאיכא דלחרי' ישאלו ו"ה' ליתי מאי
אלף בנישוא ועוד אמאי לא דייק נמי הש"ס בנאשה רבה ויבנות
הכל ואורי' דאי שומרת יבם שיהנה מותרת ליבם דלא כרב
מחזיר חלואו דאי דייננה במזיד ו' מיחסרא דהכי אמרין בה
שהלך בעלה למדינת היס' אסור להחזירה משום דמזיד מיחסרא
הכי אמרינן ישאו אין מדרל' נקט יטו דהוא משמע להחזירה ועקב ישאלו
ויכורו בגופה לא שייכא חלק גוריה חלק דמזיד לא מיחסרא ו' נישוא
בנישוא נמי גוריון כ' שמה יאחור חלק ו' וישאל אישכ' אסור ומי
קאמר לימא מסייע ליה לרב המנוח דאי ביוני שריא בנשוא נמי
מקום מיחלפא בנאשה שהלך כו' ו"ה' דהו' מני' למדינה הא מני' ר'
דמדינה ליה בנשואה בפי"ב (דף עז.) אלף עדיפא מיינה קא דחי שאין
רבינו יהודה **ספספסא** דקמי' דברי ר"מ שמה מדרס
הש"ס שגלי: **ספספסא** נא איש ושבור אשה. ליכא חלוקה מהכא דמס'
הש"ס שגלי: **ספספסא** נא איש ושבור אשה. ליכא חלוקה מהכא דמס'

הזורק פרק שמיני גיטין

וְדַרְבֵּי רַמ"ם דִּנְג וּפָסַל מֵשׁוֹם שְׁלוֹם מַלְכוּת: **סַנְדֵּר**. מִפְרָשׁ בְּנֵבָא
בְּמַחֲוֵי (דף סח.) כִּד מִמְּוִינֵי וְזֶן הַמְּמוֹנֶה לְהִיּוֹת בְּקֵי בְּנֵמֶלֶת גְּבוּל
שְׂדֵה כָּל אִישׁ וְאִישׁ: **אִיטֶנְדֶּרֶף דִּבְשֶׁכֶּר**. שְׁלֹטוֹן שֶׁל בִּשְׁכָּר עֲבָדוֹ שֶׁל
מֶלֶךְ: וּמֵאִי שֶׁנָּא מִסְנֶטֶר דְּעִיר. דְּשִׁמְעִין לִרַמ"ם דְּפִלְגִי: וְיֵלֵא לְהוֹ

מילפא. שאין שולטנות גרושה ו
 ונושא הוא למלך שמכר זה והיטו
 כל שאר משרתיו: **שזיבא.** לפי
 ששולטנותו משונה: **פולא** כפי
 אשלות מלכות קאי: **ליערבינאו**
 וליטנינאו. צדדי משנה שם מלכות
 דחד פקולא הוא: וינו לא. אינה
 אסורה להמיינס דנישאו חמור שמה
 יאמרו חתן לא וימית ונשא לה נשוא
 משתגשרה וזהו ליה נשוא אמת
 חתנתו דקס ליה (ד) צלא יבנה:
דמיילנא נאשע שולך בעלע למדינא
 היס. ובאו ואמרו לה מה בעליך
 דמינא ואקרינן לה למיחדר ואש"פ
 שצאונם משום שמה יאמרו גירש
 ראשון ונשא זה וחזר הראשון והחזירה
 לאחר גירושיו שני וגמלא מחזיר
 גרושו משניסא הכי נמי אמרי' שמה
 שמה יאמרו חתן זה ונשא זה כי'
 אכל זוט לית ליה קלא כולי האי
 ומידע ידעי דפריצותא הואי ולא
 חשדי לה נחלוצא: **דלא אקייס משום**
 יבוס. הערה נישאת הארה
 לשוק הלכס כי אגלאי דלאו דלא
 ערוה הואי נקסין לה משום דלא
 המתניס ואקרינן לה אינס: **אכל**
 סיפא דאקייס מלות יבוס נשקט
 זו לשוק ע"י שנתמיהא דרתה אימא
 חו לא הוה לה אלחמיו ולא נקסיה:
 ואי. מנא סיפא משום דרמיא קמיה
 שמיין נפלו חמילה להמיינס כאחת
 ובשמייתבה האחת קודם שמיא
 שני שערות היה לה לזרמה למימין
 עד שתרמה שיהו יבומי תרמה
 כשרין דמיון דלתרמאי קמיה דריכה
 לנאח מדי ויקמו ציבומין ודאין:
אכל. דרת ערוה ממחילת נפילתן
 היפה הרת הוו סבורה דלא רמיא
 קמיה לניסם שהי' סבורה מנאליסא
 מדי ויקמו הלכך לא הוה לה לאסקוי
 אדעמא ולאחמיו שמה תמלא
 הערה אילוניות הואיל ומתקנת
 היא ממנו לא מקסא דלעולא ולא
 ליקנסה מלהמיינס ומליטות כחמה
 דהא אטוסה היא קא משמע לן:
 צאוס ענין. דבדרי גירושיה:

טען פסולין ומו ליכא והא איכא שלום מלכות האם הולד ממזר האל
 כר אלמא משמע שלום מלכות דיוקא בדעיבד הולד כשר לרבנן אבל
 יעינו ונמאל ומה איכא שלום מלכות וכו' ולא פריך משלום מלכות
 לא אימא תיהי תיובתא דרב הסגוטא. פירש בקונטרס דנישאו
 מו אלב זיט דפריעותא צעלנא הוא לא חשדי לה בחילוי וקשה
 כיין דקך גזירה גופה שייכא בה לשלון מחילתא משמע דהכא
 יד כיון דהיא גזירה דמחילתא בנאשע שהלך בעלה כו' לא שייכא
 (גכ.) ביה לא אמרי לה מת בעליה ונשאתי משהא אין וימנה לא כדדריק
 אבא בנשאתי נמי לא גזרי' בה שמה יאמרו חלן זה ונשא זה ונמאל
 שיה רבה (שם דף זג.) גבי מי שהלך אשתו למדינת הים דאשה
 נשואה נמי גזרי' בה רבנן שמה יאמרו גירסא זה ונשאה זה והכי
 משמע מינה נישאו דיוקא אלב זיט לא משום דמחילתא בנאשע שהלך
 מי נישאו ודאי הדין לזיט ויכוין דיומא אקורה ליבם כדדרש המעט
 אלא היוא הדין לזיט השתא לא מסתבר טעמא דמחילתא כו' ולהכי
 ליכא למיגזר בה בגופה ודחי אף ע"ג דליכא למיגזר בה מכל
 עה היא דמשי חייב לאחין כעורה ורב המעטא אליבא דרבנן קאמר
 דין עובד עמדה כרע' ואפי' הכי ליכא שיעמא לרב המעטא מכל
 עה עובד דממע דאכפנא לא מתוקמא ומתמיחן לפי זה חולקת על
 זיט פזרי דהיא אלב אשכנז ודאי סבוכי דלארמא בהכחש (המעטא פסא :)

מסורת הש"ס

(א) סוטה יח: יבמות פא נב:
 נה. זג. ב) [לעיל עז:
 וש"נ]. ג) רש"ל וד"ה
 נתארסה, ד) ע"י רש"ל
 ורש"ל, ה) [ש"ך לעיל פ"א
 במשנה].

מוסף רש"י

שומרת יבם שויתרה.
כשהיא שומרת יבם,
אסורה ליבמה. כאשר
שנינה מהם כעלה
שאסורה לבעלה (סוטה
יח' וכע"ז יבמות פ"א).
לישנא מעליא נקט.
שמעיה ודרכ' נקיי הדעת
לספר כלשון נקיה (פסחים
יג').

וספות ר"ד (המשך)

[illegible]